SERIES RERUM HOC OPERE COMPREHENSARUM.

PARS I.
CURSUM VITAE FELICIS PROSEQUITUR.

SECTIO I.
Felicitatis humanae veram notionem exponit.

§. 1—8. Hominis naturae contemplatio generalis praemittitur — Tres a natura homini conceſſae facultates animi recenſentur & explicantur — Intellectus — Voluntas — Libertas. pag. 1—10.
§. 9. Actionum hominis duo genera — Actionis liberae cujusque partes tres. p. 10. ſeq.
§. 10. Voluptatis ſpes & doloris metus ultimum agendi momentum — Utriusque notio, origo, progreſſus, intentio, varii gradus, veritas, fallacia. p. 12—19.
§. 17 & 18. Boni & mali notio, diviſiones, & verae utilitatis definitio. p. 20.
§. 19. Interitus ſui homini acerba cogitatio — Felicitatis deſiderium ei innatum. p. 20.
§. 20—22. Felicitatis notio, gradus. p. 21—23.
§. 23—25. Animi immortalitas. p. 23.
§. 26—28. Vitae felicis conſequendae homines capaces natura fecit. p. 24. ſeq.
§. 29. Proſperitas & felicitas differunt — Vitae

aerumnae felicitatem minuunt, non evertunt. p. 25. ſeqq.

§. 30 & 31. Perverſo libertatis ſuae uſu ſibi nocet homo — Quod ne fiat, quomodo Deus providerit. p. 26—28.

SECTIO II.

De via ad felicitatem conſequendam ducente deque certa ejus cognitione.

§. 32—39. Regularum moralium exiſtentia — Earum certitudo — Relatio actionum liberarum ad felicitatem agentis — Syſtema felicitatis naturale, Divinum, bonum, immutabile. pag. 28—33.

§. 40—43. Cognoſcendarum & colligendarum vitae regularum fontes primi. p. 33—37.

§. 44 & 45. Rationis munus in illis regulis colligendis in aetate provectiori. p. 37—39.

§. 46—55. Ex actionum liberarum effectibus, iisque quidem neceſſariis, regulae felicitatis colligendae ſunt — Effectus adventitii haud tamen negligendi — In argumentis ex his deducendis cautionibus opus eſt. p. 39—50.

§. 56—58. Auctoritati prudentum & conſenſui populorum in praeceptis vitae tradendis quatenus innitendum ſit. p. 50—54.

§. 59—62. Inſito felicitatis ſtudio peculiaris a provido Numine adjecta animi facultas diſtinguendi bonum a malo — Senſus moralis. p. 54—62.

§. 63—67. Ad obſervantiam praeceptorum moralium impelluntur homines inſtinctibus, & conſcientia. Illorum vis & rectio — Alios aliis oppoſuit natura — Quo tendant omnes. p. 62—70.

§. 68—70. Conſcientiae notio & ejus vis. p. 70—76.

SEC-

SERIES RERUM.

SECTIO III.

Studium hominis in ſe ipſo fontem quemdam felicitatis reperiendi.

§. 71 & 72. Conſideratur homo, ſepoſito, quo cum ſocietate humani generis continetur, vinculo — Officia hominis erga ſe ad III capita revocantur, p. 76. ſeq.

§. 73 & 74. Vitae conſervatio — Mors voluntaria naturae repugnat p. 78 — 83.

§. 75 — 82. Corporis cura habenda eſt — Hoc cruciatibus non macerandum — Occupatio utilis ſive labor homini ſalutaris — Rebus animatis & exanimatis homo indiget. — Bonorum notio — Eorum pretium tum internum, tum externum & hujus aeſtimatio — Opum notio — Indigentia vera vel opinata — Illius duplex genus — Inopia vel voluntaria, vel inevitabilis — Opum conquirendarum nimia cupiditas — Illis fruendi ars — Prodigalitas — Parſimonia — Avaritia; Hujus fontes & triſtes effectus. p. 84 — 98.

§. 83 — 86. Voluptates ſenſuum externorum an fugiendae — Ars carendi — Temperantia — Continentia — Caſtitas. p. 99 — 109.

§. 87 — 92. Animi vires perficiendi officium & via — Ingenii excolendi incitamenta — Scientiae cupiditas ingenerata — Cognitio quae homini ſit utilis — Artium liberalium & diſciplinarum praeſtantia — Commoda ex ingeniorum cultu manantia. p. 109 — 119.

§. 93 — 104. Voluntatis noſtrae curandae & ad verum bonum amplectendum diſponendae offi-

cium — Qui fiat, ut homines meliora videant probentque, at non ſequantur. — Libertatis mentis languentis cauſſae — Indoles nativa — Propenſio dominans — Affectus ſeu commotiones animi. p. 119—144.

§. 105—114. Libertatis integritatem & efficaciam recuperandae, firmandae, augendae ſubſidia – Libertatis moralis notio — Ejus duae partes — Victoria ſui ipſius & fortitudo; — Hujus genera & igniculos excitandi ſubſidia — Patientia — Nimiae triſtitiae homini nocentis depellendae ſubſidia — Mala magnam partem ſaepefortuita — Fortunaenotio — Futuri inſcitia — Varia futurum divinandi genera — Bonis praeſentibus fruendi ars. — Prudentia eventus futuros veroſimiliter praevidendi actionibus regendis utilis — Fortunae ſecundae rectus uſus. p. 145—167.

§. 115—117. Cogitatio mortis acerba quatenus homini conducat — Animi poſt mortem ſtatus veroſimilis — Metus mortis nimii depellendi ratio — Ars tranquille moriendi — Sapientiae hominis definitio. p. 167—173.

§. 118 & 119. Amoris erga ſe ipſum veri notio — Superbiae definitio, origo, curatio — Modeſtiae amabilitas. p. 174—178.

SECTIO IV.

Felicitas hominum ſingulorum creſcens ſocietatis humanae cultu & auxilio.

§. 120—137. Homines ut in ſocietate vivant, nec huic ſolitudinem praeferant, natura voluit, eosque ad ſocietatem colendam aptos fecit — Diſſentientium opinio examinata — Inſtinctus hominem

nem ad ſocietatis cultum impellentes tum primarii, tum ſecundarii recenſentur & explicantur — Hominem homini nec lupum, nec malum daemonem eſſe oſtenditur. p. 178 — 212.

§. 138. & 139. Commoda ſocietatis in mutuo auxilio, ex mutua indigentia naſcente, poſita ſunt. p. 212 — 216.

§. 140. Societatis fructus aliorum opera percipiendi ad ſex capita revocati. p. 216.

§. 141 — 144. De aditu ad alios facili — Venuſtae humanitatis ac decori notio — Hujus partitiones & utilitas. p. 217 — 227.

§. 145. Rerum & operarum commercium alter ſocietatis fructus. p. 227 — 229.

§. 146 — 149. Beneficiorum adeptionis ſpes tertium ſocietatis commodum — Eorum vera notio & magnitudo. p. 229 — 237.

§. 150 & 151. Major opportunitas notitiae uberioris rerum ſcitu neceſſariarum conſequendae quartus ex ſocietate percipiendus fructus — Cognitio haud ſalutaris quaevis — Error quandoque prodeſt — Falſiloquia — Sinceritas — p. 237 — 242.

§. 152 & 253. Honoris ſtudium quintum ſocietatis emolumentum — Gloriae, venerationis, & ambitionis notio — Via ad honoris veri interni externique poſſeſſionem ſtabilem perveniendi monſtrata. p. 242 — 252.

§. 156 — 160. Societates peculiares ineundi ſextus ſocietatis naturalis fructus — Earum regulae, partitiones, perfectio — Amicitia & matrimonium, eximia vitae proſperioris adminicula, explicantur. p. 252 — 262.

SERIES RERUM.

§. 161 — 266. Mala ſocietatem inter homines naturalem comitantia ad duo genera revocata — Quatuor bonorum ſeu jurium hominis ſanctitas — Laeſionis ſive damni, & defenſionis per vim, notio — Hujus uſus ſecundum regulas philautiae regendus. p. 262 — 272.

§. 167 — 179. Incommoda vel detrimenta, a damnis diverſa, e ſocietate profluentia — Sibi invicem nocent homines tum non faciendo, tum faciendo; ejusmodi conatuum aliis noxiorum fontes inquiruntur, & illorum vel effugiendorum, vel leniendorum, vel tollendorum ſubſidia indicantur. p. 272 — 300.

§. 180 — 197. Incommoda, quae ſua ſolius culpa ſibi quis conſcivit, ad II capita revocata — Detrimenta ex denegata ad voluntatem alienam accommodatione omni pronaſcentia — Libertatis hominis externae vera notio — Libertatis varia coarctatio — Libertatis naturalis tuendae inſtinctus quando profit, quando noceat — Stulta libertatis notio & ejus cauſſae. Detrimenta ex eo, cum quis humiliter aliis inſerviat, manantia — Servitutis voluntariae notio & cauſſae — Mala ex libertatis temeraria abdicatione ultro facta exiſtentia — Servitutis voluntariae exempla duo — Puncti honoris & luxus neceſſarii notio — Mala ex hoc in ſocietatem redundantia. — Fines facilitatis probae ac malae regendi ratio — Timiditatis nimiae notio — Sapiens in conſiliis firmitas — Concluſiones ſeu regulae vivendi tres inde deductae. p. 301 — 333.

SECTIO

SERIES RERUM.

SECTIO V.

Quantum hominis interſit homini liberaliter prodeſſe.

§. 198—205. Philautiae & Philanthropiae vinculum indiſſolubile & hujus fructus inſignes — Momenta, quibus homo ad philanthropiae ſtudium impellatur; — Amor hominis erga hominem purus, mixtus, mercenarius — Egoismi moralis notio & cauſſae — Amoris puri ſtudium num ſuperet vires hominis — Ejus praemia naturalia — Inimicorum amor — Fructus ex inimicitia capiendi. p. 335—349.

§. 206—222. Concluſiones quaedam ex duabus vitae ſocialis regulis: quod tibi non vis fieri, id ne feceris alteri: & quod ab altero tibi vis fieri, idem & tu fac alteri — Veri philanthropi agendi ratio — Poſteritatis cura cum felicitate hominis connexa — Aetate infirmiorum educatio tum his, tum educatori ipſi ſalutaris — Imperandi dulcedo — Aequale cunctis inſerviendi ſtudium natura haud exigit — Gratae & ingratae mentis notio. Alios an quandoque plus, quam ſemet ipſum, amare debeat homo — Pro ſocietatis ſalute quandoque libertas & vita libenter dimittenda. p. 350—371.

SECTIO VI.

Naturale religionis & felicitatis humanae connubium.

§. 223. Felicitatis hominis augmentum ex cognitione rerum naturalium. p. 372. ſeq.

§. 224—246. Cognitio Dei homini perſalutaris & neceſſaria — Deus eſt unus — Summe potens —

Sanctiſſimus — Sapientiſſimus — Summe bonus — Mundus opus Dei — Ejus fines ſeu conſilia — Ejus providentia — Obedientia Deo debita — Beatitudo & majeſtas Divina — Fiducia in Deo — Precum notio — Amor erga Deum ſummus — Eſt infinite verax & juſtus Deus — Juſtitia Divina rectoria — Timor Dei non ſervilis — Superſtitionis notio, effectus, curatio. p. 375—404.

§. 247—256. Religionis notio — Ejus partes — Officia Deo debita ad tria capita revocata — adoratio Dei — Pietas erga Deum vera & fallax — Religio fons foecundiſſimus puriſſimarum voluptatum — Irreligionis origo — Hominis irreligioſi vita miſerrima. Religio interna vel externa — Fervor in propaganda Dei gloria quis ei gratus — Cultus Dei partitiones — Caerimoniae ſacrae — Cultus Chriſtianorum praeſtantior cultu gentilium publico — Religionis Chriſtianae amabilitas. p. 404—418.

SECTIO VII.

Virtus.

§. 257—265. Neceſſitas vitae cujusdam ſyſtematicae, ſi quis felicitati ſuae vere ſtudeat, oſtenditur — Haec vita non poteſt obtineri, niſi animus adſueſcat momentis nobilibus, quibus ad recte agendum impellatur — Virtutis notio — Eſt una — Non conſiſtit in mediocritate — Deſideratio voluptatis ex recte factorum conſcientia num repugnet virtutis ſtudio — Virtus an ſit poſita in perpetua aegritudine & ſollicitudine — Vitioſitatis notio & ejus origo. p. 419—436.

§. 266.

SERIES RERUM.

§. 266 — 268. Commoda virtutis & ejus cum felicitate noſtra vinculum — Eſt pulchra virtus — Viri boni imago — Virtus nunquam infelix, nec, qui ea pollet, miſer — Vitioſorum conditio. p. 436 — 442.

§. 269 — 272. Virtutis aſſequendae ratio — Prava educatio ei obſtat — Educationis bonae vis ad imbuendos cognitione ac ſenſu boni rectique animos — Educatio phyſica quae nimis mollis, quae maſcula. p. 442 — 450.

§. 273 — 284. Educatio moralis in cura ingenii & indolis defixa — Ingenium impuberum arte educatoris perficiendi ratio. — Impedimentorum, quae progreſſui impuberum in formando ad virtutis cultum ingenio praecipue obſtant recenſio, & eorum avertendorum ſubſidia. In aetate provectiori quomodo ingenium ſit muniendum adverſus errores opinionum boni malique naturam pervertentium. p. 450 — 472.

§. 285 — 291. De modo indolem virtutis amore & ſtudio imbuendi in aetate prima & ſecunda — Voluntatis & libertatis mentis perficiendae adjumenta — Inſtinctus impuberum regendi via naturalis — Adultiores quam viam ingredi debeant. p. 472 — 486.

§. 292. Exercitationes ad virtutem a veteribus quibusdam philoſophis commendatae. p. 486 — 488.

§. 293. Religio revelata ea corroborans, quae ex animi natura collecta fuere, ſive praeſidia virtutis, ſive ejus comparandae incitamenta & adjumenta. p. 488 — 489.